

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

**AAN DE ANDERE KANT
VAN DE HEUVEL**

blijspel in twee bedrijven en vier scènes

door

Dirk Schokkaert

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2011
Nr.3088

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ZES tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier "aanvraag tot opvoering". Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *AAN DE ANDERE KANT VAN DE HEUVEL* op te voeren moet de naam van auteur *DIRK SCHOKKAERT* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2011/220/030
ISBN 978-90-385-11580

© 2011 Toneelfonds J. Janssens/Dirk Schokkaert
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(3 dames, 3 heren)

CHAREL : (vijftiger) directielid van een kippenverwerkingsbedrijf

HELENE : (vijftiger) vrouw van Charel, niet te schatten!

PHIL : (zeventiger) dokter des huizes en zéér hardhorig

IRMA : (vijftiger) bemoeizieke huishoudster

LAURENT : (vijftiger) ex-collega van Hélène

VAN DER PLAS : (veertiger) goede “kennis” van Charel

INLEIDING

Pretentieloos amusement, geen hoge woorden of zware dialogen. Met deze ingrediënten en afgekruid met een spontane lach, wil ik jullie een aangename ontspannen avond bezorgen.

Leuke typetjes, scherpe kantjes en grappige woordspelingen: meer moet dat niet zijn!

Kom, we gaan eens kijken aan de andere kant van de heuvel ...

DECOR

Ruime trendy huiskamer (zorg wel voor een ingebouwde kast).

EERSTE BEDRIJF

Scène 1

(We bevinden ons ten huize 'de Sopper'. Charel de Sopper, lid van een directiecomité van één of andere KMO, komt de leefruimte binnengestapt. In een vrij luxueus kader zien we Irma, de huishoudster, op haar knieën onder een dressoir stofzuigen. Charel slaat op haar achterste en zet de stofzuiger uit.)

IRMA : *(geschrokken)* Alstublieft meneer Charel!

CHAREL : Awel, hebt gij geen gerust geweten?

IRMA : Hebt gij het hier ooit al gerust geweten meneer Charel?

CHAREL : *(zet zich neer, doet zijn veters los en spotlacht)* Nee, eigenlijk niet. Hoe is het met haar?

IRMA : Och, nu ligt ze weer op haar bed, 'k heb haar iets gegeven om te kalmeren... ze deed weer raar hé meneer ... ik bedoel ... ze is heel debiel!

CHAREL : Labiel Irma, labiel! Ze deed toch niet anders dan anders?

IRMA : Ze is al drie keer gewisseld van tenue.

CHAREL : Tja, ze is altijd fier geweest hé en ze heeft nochtans alles wat ze moet hebben.

IRMA : Ik moet zeggen dat ze altijd héél goed voor me is.

CHAREL : Ja, dat zal wel zijn zeker.

IRMA : 't Is eigenlijk begonnen toen ge ... allee, u een beetje in hogere kringen gaan begeven zijt. Ze had van in het begin al problemen om zich aan te passen, ze zag en ziet U zo weinig hé meneer. Och, ze was altijd zo gewoon.

CHAREL : En die hoge kringen was ze toch ook vlug gewoon? Enfin, dat denk ik toch, vooral als er geld opgedaan moet worden!

IRMA : Mag ik nu eens iets zeggen meneer Charel?

CHAREL : Ja Irma, maar niet te lang hé, ik moet nog een speech voorbereiden, gratis hebt ge niets hé kind. Allee, doe mijn schoenen eens uit en zeg het eens.

IRMA : Awel ons madam heeft mij eens verteld dat ze u liever niet in dat directiecomité ziet zitten en heu ...

CHAREL : Vooruit meisje, trekken!

(Irma zit op haar knieën voor hem)

IRMA : Wablief meneer Charel!?

CHAREL : Ge moet trekken! Ze zijn gezwollen door de warmte!

IRMA : *(dwaas)* Hé ...?

CHAREL : Mijn voeten hé kind, het is daarom dat ze knellen!

(Irma probeert met veel moeite zijn schoenen uit te trekken)

Wat was er nu nog?

IRMA : Een minuutje hé meneer. Ik kan niet trekken en praten tegelijk hé.

CHAREL : Nee? Als gij de ramen aan de straatkant aan 't kuisen zijt, gaat dat toch ook?

(Irma slaagt erin om zijn schoenen uit te trekken en tuimelt achterover)

Ah, eindelijk! Zo dadelijk nog een voetbadje sé. Gaat ge het me nu vertellen?

IRMA : *(zet zich terug recht)* Ik weet dat het achterklap is meneer Charel, maar ... Marina van de koker heb ik bij de beenhouwer horen zeggen dat gij over lijken zijt gegaan om zo ver te geraken!

CHAREL : Ha ja hé meisje, dat is toch normaal? Als ge die kippen niet dood doet, kunt ge er geen poulefricassee van maken zulle ...

IRMA : En ze heeft me ook gezegd ... *(schrikt van zichzelf)* ... nee ... dat mag ik niet zeggen.

CHAREL : Irma, zeg het nu maar, ik kan er wel tegen.

IRMA : Ja zeg ...!

CHAREL : Wat, ja zeg ...?

IRMA : Ze heeft gezegd dat een kip weinig of geen hersenen heeft ...

CHAREL : Dat is heel juist.

IRMA : Maar ... dat gij er nog véél minder hebt!

CHAREL : Zeg eens, het zal wel gaan zeker!

IRMA : *(gaat onverstoord verder)* Maar dat ge voor die job niet veel verstand moet hebben!

CHAREL : Irma! Het is nu wel goed zeker. Ha, die van 'de koker' zegt zoiets, ze is wel vergeten dat haar kleinzoon bij ons begonnen is dank zij mij. Wacht maar, ik zal die rosse eens een kiekeprotteke laten rieken! Geef me nu maar dat voetbadje.

(er rinkelt een belletje)

IRMA : Ik denk dat ons madam mij nodig heeft, ge zult even moeten wachten meneer Charel. *(af)*

CHAREL : Ja, zo gaat dat hé, meneer kan zijn plan trekken. *(staat recht en gaat met opgestroopte broek naar de bar en schenkt zich iets in. Dan gaat hij met zijn vinger over het meubel. tegen zichzelf)* Met het stof dat hier op ligt kunt ge koffie opschenken. *(drinkt borrel uit)* Ik zal mijn badje dan maar zelf halen *(gaat af en komt na een poosje terug met een badje, zet zich neer en steekt zijn voeten er in)* Ze had er nu wel wat warm water mogen bijdoen...

IRMA : *(komt terug op)* Ik zal uw badje maar meneer Charel, dat is vuil aardappelwater!

CHAREL : Hé? Ha ja? Zeg dat dan!

IRMA : Ik moet de kans krijgen hé. *(lacht)* Maar kwaad kan dit zeker niet zulle!

CHAREL : Ik hoop het.

IRMA : Voor die aardappelen hé! Integendeel, dat is heel goed voor de voeten. Ik zal u eens een badje prepareren sé. *(af)*

CHAREL : 'k Moet nog een speech voorbereiden, zie dat ik wortel schiet!

(terwijl Charel van zijn badje geniet, komt Héléne volledig uitgedost ten tonele)

(ongelovig) Héléne? Moet gij niet in bed liggen, ... ik bedoel zijt ge al wat beter?

HELENE : (*meelijwekkend*) Och beter ... ik lig niet graag alleen in bed. Ik trek mij op aan mijn karakter, ik moet er eens uit, mijn zinnen eens verzetten, ik zou wel uw ...

CHAREL : Mijn betaalkaart moeten hebben zeker? Het is nu niet voor 't een of 't ander, maar kunt ge uw zinnen niet verzetten zonder die kaart, onze ezel blijft niet geven zulle.

HELENE : Nee, maar gij wel hé Charel! (*zucht*) Ik zou het ook liever anders zien, maar als zelfs de dokter niet weet wat er juist mis is met mij ...

CHAREL : En als hij het zou weten, zou hij het zeker niet zeggen, gij zijt voor hem een grote bron van inkomsten.

HELENE : (*tast aan haar voorhoofd*) Och, ik voel me weer draaierig sé.

CHAREL : (*spontaan*) Ha, dat is goed! Ik bedoel ... ga maar terug op je bed liggen.

HELENE : (*vlug*) Neenee, 't is al beter. Ik moet buiten, een beetje lucht zal me goed doen.

CHAREL : Ja, U wel, maar mijn bankrekening veel minder. Allé vooruit, maar niet te zot hé.

HELENE : Heu ... de sleutels?

CHAREL : Hé?

HELENE : Ja, te voet ga ik het niet aankunnen zulle, één draaiing en ik lig tegen de grond.

CHAREL : (*geeft sleutels*) Ha, en in de wagen is dat niet erg?

HELENE : Dat zou moeten lukken hé.

CHAREL : (*zucht*) Ja...

HELENE : Tot straks dan.

CHAREL : Hoe laat eten we?

HELENE : Och, ge moet naar mij niet zien. Ik eet wel in de stad. Daarbij, ik kan niet tegen die kooklucht, ik moet daar van braken! (*af*)

CHAREL : (*zet zich neer en wrijft zich door het haar*) Nee, zo kan het niet verder, ik moet Phil bellen voor ik helemaal failliet ben (*gaat naar de telefoon en draait het nummer. luid*) Hallo Phil, Charel hier....ik zou graag hebben dat ge tot hier komt. Ja, nu onmiddellijk... nee 't is niet voor mevrouw, het gaat 'over' mevrouw. Ja, als dat zou kunnen (*haakt in*). Mensen toch, ik vraag me af wie

een dokter nodig heeft, hij of ik?

IRMA : (*heeft weer staan luisteren*) Voelt ge u niet goed?

CHAREL : Och, hier sé, komt ge nog wat stof verleggen?

IRMA : 't Is maar dat het hoognodig is ...

CHAREL : Dat heb ik gemerkt ja, zoude ge er niet beter met een vochtig doekje over gaan? Straks zien we elkaar niet meer staan!

IRMA : 't Was voor uw stress zeker?

CHAREL : Stress, ... voor wie zijn stress?

IRMA : Ha dat telefoontje, was dat niet met de dokter?

CHAREL : Ja, dat was de dokter, en nee 't was niet voor mij. En nu zou ik graag even alleen zijn. Ik moet mijn speech voorbereiden.

IRMA : Ha ja, uw speech, ik mag zeker niet weten waarover het gaat?

CHAREL : Nee, dat moogt ge niet weten.

IRMA : Pfft, 'k moet het al niet weten.

CHAREL : (*hevig*) 't Gaat over kippen, over borsten en billen!

IRMA : (*binnensmonds*) Oversekste! (*af*)

(*bel gaat*)

(*terug op*) Stoor ik dat ik u stoor?

CHAREL : Zijt ge daar nu weer?

IRMA : Sorry dat ik leef hé...

CHAREL : (*zucht*) Wat is er?

IRMA : Ze staan aan de deur.

CHAREL : Ja en dan, ... wie?

IRMA : Pruimen, krieken of rabarber?

CHAREL : Hé?

IRMA : Die van 't jeugdhuis verkopen taarten ten voordele van hun werking. Vijf euro per taart en vanaf vijf taarten krijgt ge korting.

CHAREL : Niets te taarten. Dat ze het eens gaan halen daar waar het geld zit. Ik kom nu maar net toe voor datgene dat mijn vrouw er door jaagt, en dan uw loon nog! Stuur ze maar door.

IRMA : Zijt ge zeker? Zoude geen nemen met zuur pruimen? *(af)*

CHAREL : *(neemt enkele papieren uit zijn koffer)* Geachte aanwezigen, investeerders...

Namens de raad van bestuur heet ik U welkom op deze heu deze... Ja, 't moet een beetje plezant zijn hé. Heu ... op dit kippengala! Neen, dat gaat niet, heu... op dit kippencongres. U weet dat onze cijfers dankzij onze borsten en billen fel naar omhoog gegaan zijn. Onze vol-au-vent daarentegen is blijven hangen. Samen kunnen wij er aan werken dat onze borsten en billen nog meer in opwaartse richting gaan en onze vol-au-vent in de vlucht zal meenemen.

(bel gaat ondertussen)

Want, geachte collega's, dank zij de PCB's zijn onze kippen vrij van ziektes.

IRMA : *(op)* Meneer, de dokter is er.

CHAREL : *(legt alles neer)* Ha, de Phil, laat hem binnenkomen.

IRMA : Dat heb ik hem ook willen duidelijk maken, maar hij wil niet denk ik.

CHAREL : Hoe, hij wil niet? *(af en men hoort hem roepen)* Ha, Phil, kom maar binnen jong, nee hier is 't te doen

(Charel komt terug op met Phil. De dokter is een dwaas van de ergste soort en is bovendien hardhorig)

(tegen dokter) Misschien moet ge het iets harder zetten? *(roept)* Uw hoorapparaat iets harder zetten!

PHIL : Hé? Ha ja, dat is beter sé, 't stond af.

CHAREL : *(lacht)* Een geluk dat dit bestaat hé Phil, 't zou anders wat zijn hé jong!

PHIL : Jaja, maar heu, 't is een duur grap. Die batterijen zijn zo duur en zo vlug op. Daarom zet ik het al eens uit. En als ge dan duidelijk klapt (praat), dan versta ik u goed. Ik zal de proef eens op de som nemen. *(zet apparaat uit)* Ja, zeg eens iets?

(Charel doet alsof hij praat met de nodige grimassen)

(roept) Klapt nog eens iets harder!

(Charel blijft hem in het ootje nemen)

Tiens, dat is straf... mijn gehoor gaat duidelijk achteruit. 'k Zal het maar terug aan zetten. *(doet dat)*

CHAREL : *(luid)* Ja, we worden er ook niet jonger op hé vriend?

PHIL : *(schrikt)* Da's veel beter!

CHAREL : Wilt ge iets drinken Phil?

PHIL : Ha ja, zeker! Daarvoor ben ik gekomen.

CHAREL : Een glaasje wijn, dat wil ik ook wel

(Charel roept Irma, die blijkbaar achter de deur stond want ze is er zeer snel)

Gij zijt hier zo vlug? Ge hebt zeker staan luisteren?

IRMA : Nee zulle meneer ... twee glaasjes wijn dus. *(begrijpt haar vergissing)* Och...

CHAREL : *(bekijkt haar streng)* Jaja!

(Irma af)

(wacht tot ze weg is) Phil jongen ...

(inmiddels zien we Irma schichtig luistervinken)

... het wordt erger en erger met ons Héléne. Ze doet niet anders dan in haar bed liggen en als ze dan iets beter is, springt ze als een jong veulen uit bed om dan heel 't stad op te kopen aan kleding, bijouerie en ander prullen *(zucht)*. Ik vind het raar ... *(merkt dat Phil niet luistert)* ... Phil! Zeg eens, gij luistert niet.

PHIL : *(komt aan zijn hoorapparaat)* Hé? *(lacht)* Ha, ik was naar 't sport aan 't luisteren. Zoiets werkt als een zenderke hé, allee zeg het eens.

CHAREL : Het gaat over Héléne Phil, ze doet niet normaal en ze ruïneert mij. De ene dag komt ze niet uit haar bed en de andere dag...

PHIL : ... koopt ze 't stad leeg. Ja, jong ...

CHAREL : Hoe, ge hebt me toch gehoord?

PHIL : Ja, hier en daar iets ...

CHAREL : (*zucht*) Vroeger ging ze nog meewerken en was alles heel normaal. Maar sinds ik promotie gemaakt heb, is het in haar hoofd geschoten en kan ze ineens niets meer. Allee, buiten kopen dan. Phil, wat denkt ge?

PHIL : (*dwaas*) 1-1, schoon match...

CHAREL : Phil, alstublieft, ik heb het over Hélène, dat ze achteruit gaat.

PHIL : Hé? Ha ja, dat is niet makkelijk... achteruit gaan.

CHAREL : Zeg eens, ge zijt er mee aan het spelen zeker?

PHIL : Neen, ik niet, (*wijst naar zijn hoorapparaat*) maar die mannen hier. Ze zijn nog maar met tien in plaats van elf. Die arbiter heeft ze niet alle vijf...

CHAREL : (*maakt zich kwaad*) Maar godver...! Ik ga ze moeten wegsteken Phil! Verstaat ge mij? Zo kan het niet verder!

(*tegelijkertijd komt Irma binnen, hoort dit laatste en laat de boel vallen*)

Ja zeg! Enfin, dat kan er ook nog bij.

IRMA : Verschoning meneer, ik ga onmiddellijk andere halen. (*af*)

PHIL : (*snuift*) Hij riekt goed, 't is zonde!

CHAREL : Phil, gij als dokter.... Gij kunt toch een negatief verslag schrijven, zodat ze ergens kan 'geplaatst' worden.

PHIL : Neenee, dat gaat niet meer, er zitten er al te veel op de reservebank.

CHAREL : (*wordt heel boos en rukt het hoorapparaat vanachter het oor van Phil*) Hier sé, dat doe ik er mee, misschien luistert ge beter zonder!

PHIL : Ja, als ze zouden winnen is 't een wonder.

IRMA : (*op met wijn*) Meneer?

CHAREL : (*roept*) Wat nu weer?

IRMA : (*geschrokken*) De wijn meneer.

CHAREL : Ha ja, zet hem hier maar neer.

(*Irma doet dit en blijft dwaas kijken*)

Is er iets?

IRMA : Nee, wat zou er zijn?

CHAREL : Zoudt ge ons dan willen alleen laten?

IRMA : Kan ik nog iets doen?

CHAREL : Ja, die plakkerij opkuisen en wegwezen!

IRMA : Verschoning hé meneer, maar ge moet het nu niet op mij uitwerken hé.

CHAREL : Wat uitwerken?

IRMA : Ha, dat van die hersenen! Dat waren mijn woorden niet hé. Daarbij, wat zijt ge met veel hersenen als ge ze toch niet gebruikt? Dat is alleen maar verloren ballast hé... ik bedoel...

CHAREL : Irma! Ge kunt beschikken.

IRMA : Niet eerst opkuisen?

CHAREL : Eerst opkuisen! Of is er iets met uw hersenen?

IRMA : En dan?

CHAREL : Afbollen!

PHIL : *(luid)* Zijn ze gezwollen?

CHAREL : Jezus, Maria, Jozef! Ik begrijp niet hoe gij uw doktersberoep nog op een deftige manier kunt uitoefenen. Gij kent toch collega's specialisten genoeg die iets aan uw gehoor kunnen doen?

PHIL : *(luid)* Dat is 't niet jong, maar ze zouden iets aan mijn gehoor moeten doen...

CHAREL : *(staat recht en gaat naast Phil staan en roept hem in het oor)* Nu moet gij eens goed luisteren!

PHIL : *(roept)* Hé? Ik hoor u niet, ge hebt mijn machien afgepakt.

CHAREL : Steek het dan alstublieft vlug in, jongen, jongen toch. *(geeft hoorapparaat terug aan Phil)*

(Phil steekt apparaat terug in)

En? Is het beter?

PHIL : *(verwonderd)* Bah ja, veel beter. Ik wist niet dat je het harder of stiller kon zetten... Luister hé Charel, met uw Héléne zult ge wat geduld moeten hebben. Het is volgens mij van voorbijgaande aard. Ze zit er wat door, dat is alles.

CHAREL : Ha, dat is alles! Dat weten we dan ook weeral. Maar je moet ook eens weten dat ik er ook bijna ‘door’ zit! Ik moet ze wegsteken Phil. Ze kost mij een fortuin. Zo’n instelling zal ook wel geld kosten, maar dan kan ik het tenminste een beetje controleren. Als ze beter is, kan ze terug naar huis komen.

PHIL : Ge moet ze geen geld geven hé.

CHAREL : Geld? Mijn gold-kaart ja.

PHIL : Geef ze dan niet af!

CHAREL : Maar jongen toch, ge weet nog niet de helft. Ze laat u alleen haar beste kant zien.

PHIL : Jaja, zeer zeker.

CHAREL : Hé?

PHIL : Heu, niets Charel... het is niets. Maar ge meent het dus?

CHAREL : Ik moet, Phil, ik moet. Als ze nu nog maar een paar maanden te leven had, dan liet ik alles begaan. Maar in dit geval kan dit spelletje nog heel lang duren. Ik kan geen twee vrouwen blijven onderhouden!

PHIL : Wablieft?

CHAREL : *(vlug)* Allé, heu... dinges hé. Ons Héléne én Irma. Ik kan Irma trouwens niet blijven betalen. Met een gezonde vrouw zou ik geen hulp nodig hebben.

PHIL : Toen uw vrouw nog gezond was, was Irma er toch ook voor het huishouden?

CHAREL : Jaja, dat is waar, maar toen bracht ze nog wat centen binnen hé. Ik heb twee vrouwen in mijn huishouden en er is er geen van de twee die iets opbrengt. Opdoen, altijd maar opdoen... *(drinkt glas leeg)* Dus Phil, gij wilt het eens bekijken?

PHIL : *(dwaas)* Ja, zo’n match is prettiger om naar te kijken, maar het is beter dan niets hé?

CHAREL : Phil, ik bedoel ons Héléne... *(stopt hem geld toe)*

PHIL : Bah ja, ik zal mijn best doen. *(drinkt zijn glas leeg, staat recht, neemt zijn tas en stapt recht af op de ingebouwde kast naast de haldeur)* Ge hoort nog van mij.

CHAREL : *(vlug)* Phil, het is de andere deur, dit is de ingebouwde kast

(men hoort gerommel en gestommel, Phil komt verdwaasd de kast uit)

PHIL : Er is geen licht in de gang en ze hebben de deur dicht gemetst!

CHAREL : *(lacht)* Phil toch, dat is de doorgang niet, dat is de bergkast. *(hij leidt Phil naar de juiste deur)*

PHIL : Ha, langs hier is ook een uitgang. Toch een groot huis hé.

CHAREL : Ziezo, dat zal er beter op trekken hé Phil.

PHIL : Het gaat nu wel vriend, ge moet mij niet zo betuttelen. Doe de groeten aan madam Héléne *(af)*.

CHAREL : Ik zal het zeker doen.

(men hoort dat Phil alweer ergens tegenaan loopt)

Phil, gaat het?

PHIL : *(komt even verward terug)* Het was niets, alleen maar de paraplubak die in de weg stond. Ik ga dan maar ... *(terug af.)*

(men hoort alweer een schreeuw en de deur wordt dichtgeslagen)

CHAREL : *(neemt zijn toespraak en begint te declameren terwijl hij heen en weer loopt)* U moet ook weten, geachte aanwezigen, dat we buiten onze kippenknotsen nu ook nog kippenkogels en kippenkoteletten aan ons assortiment zullen toevoegen. Onze uitmuntende kwaliteit zal U zeker méér dan bekoren ... want een stevige borst en bil, dat is wat iedere Vlaming wil!

DOEK

Scène 2

(Charel ligt met een krant op zijn gezicht een dutje te doen. Na een poosje hoort men de deurbel. Irma gaat de deur opendoen en komt met H  l  ne, die serieus gepakt en gezakt is, naar binnen.)

HELENE : *(in het deurgat)* Suske, wilt ge nog eens wat helpen lossen, ik mag daar niet blijven staan!

CHAREL : *(geschrokken en ongelovig)* Bedoelt ge dat ge nog meer gekocht hebt?

HELENE : Kom, kom ... ge moet niet zo vrekkig doen. *(doet alweer alsof ze een flauwte krijgt)* Oh, waar ben ik, het ziet weer allemaal zwart voor mijn ogen.

CHAREL : *(helpt H  l  ne even te zitten)* Jaja, ik begin dat gevoel te kennen als ik mijn bankrekening bekijk. *(af)*

(als Charel weg is, neemt H  l  ne vlug haar handtas en begint zich wat op te maken. Irma stapt de kamer binnen)

IRMA : Madame H  l  ne, ik hoor net van meneer dat ge Ho, ge zijt er precies terug door, ik bedoel, een appelflauwte zeker?

HELENE : Is meneer weg?

IRMA : Hij parkeert de wagen.

HELENE : Irma, ik kan u toch vertrouwen h  , of niet soms?

IRMA : Maar ja madam, dat weet ge toch, ik ben een kluis, een gesloten boek.

HELENE : Ik hoop het... Irma, ik ben niet ziek!

IRMA : Nee, ge ziet er nu h  el goed uit, maar dat is bij u moeilijk te voorspellen h   madam! Morgen kan het weer helemaal anders zijn.

HELENE : Ge begrijpt het niet kinneke... Ik ben niet ziek, nu niet en nooit geweest.

IRMA : *(dwaas)* Niet?

HELENE : Neen, ik ben een com  dienne!

IRMA : Oei, dat zijn zware studies zeker?

HELENE : Irma, ik speel komedie, ik heb jaren op de planken gestaan. Ik heb daar geen moeite mee, verstaat ge? *(met ziekelijke stem en de nodige overacting)* Oh, ik

voel me weer zo zwak, ik krijg weer een aanval ... ik ga stikken. Mijn laatste uren zijn gekomen, help me, help me alstublieft.... Oh ik ga naar pierenland.

IRMA : Naar Griekenland? En ge zijt ziek?

(Hélène ligt inmiddels op de grond en Charel komt binnengestormd)

CHAREL : Wat staat ge daar te niksen.... Doe iets! Madam is aan 't sterven, water, haal water! *(gaat boven Hélène zitten en begint onhandig met haar armen te pompen)* Haast u, ze begint een ongezonde kleur te krijgen.

(Irma komt aangelopen met een glas water, geeft het glas en Charel drinkt het uit)

Ze komt niet bij!

IRMA : Dat kan niet missen hé meneer. Ge zijt precies een kast van Ikea in elkaar aan 't steken. Ge moet kunstmatige ademhaling toepassen.

CHAREL : Jaja, allemaal goed en wel, maar hoe doet ge zoiets?

IRMA : Ha, ... heu gewoon lucht in blazen zeker? Weet ik veel?

CHAREL : Goed dan, ik moet het proberen, het is op leven en dood!

IRMA : Liefst dood zeker?

CHAREL : Wablieft Irma?

IRMA : Heu, ... uw liefste gaat niet dood denk ik.

(Charel begint aan zijn beademing)

CHAREL : En?

(er gaat één been van Hélène de lucht in)

IRMA : Het gaat goed meneer, er komt leven in! Blijven geven!

(dan gaan beide benen van Hélène naar omhoog)

IRMA : Stoppen meneer, stoppen! Ik denk dat madam vol zit, en het is geen zicht.

HELENE : (*kreunt en speelt het spel alsof ze er doorkomt*) Waar ben ik?

CHAREL : Pfft, dat was op het nippertje. Hélène, gaat het een beetje?

HELENE : Ja, ik ben nog een beetje flauwtjes, helpt ge me naar de zetel?

CHAREL : Och kind, ik was zo ongerust. Ik dacht dat ik u kwijt was. (*flauw*) Gaat het?

Als ge iets nodig hebt, vraag het dan maar, gij moogt niets te kort komen.

HELENE : (*flauw*) Charel ...

CHAREL : Ja lieveling?

HELENE : Ik denk dat ik het niet lang meer ga trekken. Ik voel het, ze knippen stilletjes mijn levenspijp dicht. (*theatraal*) Oh, en ik had nog zoveel willen doen!

IRMA : En laten doen!

(*Hélène en Charel kijken haar vermanend aan*)

HELENE : Het zal niet meer voor mij zijn Charel, ze komen mij spoedig halen...

IRMA : En daarjuist ging u sterven? Ik zou maar thuis blijven.

CHAREL : Irma, alstublieft! (*naar Hélène toe*) En wanneer denkt ge dat ze u komen halen, allee.... ik bedoel maar ... zo een vaart zal het wel niet lopen zeker? Ik zorg voor de beste dokters, de beste verpleging.

HELENE : Ik wil alleen dokter Phil, die kent mijn lichaam door en door.

IRMA : Zéér zeker!

(*Hélène zou haar kunnen doodbliksemen, Irma gaat af*)

CHAREL : Maar Hélène, hoe goed Phil hier ook thuis is ... in uw geval is er gespecialiseerde hulp nodig. We moeten u erdoor halen. Al kost het mijn laatste euro, ik bedoel ... het mag 'iets' kosten.

HELENE : Ik wil Phil, en niemand anders, anders ...

CHAREL : Wat anders?

HELENE : Dan gaat mijn hart ook nog breken, het rammelt al genoeg hier vanbinnen.

CHAREL : We zullen het er zo vlug mogelijk over hebben, maar nu moet ik dringend weg. Ik zou graag thuisblijven, maar ge weet, die kiekens wachten niet hé!